

ಅನಿತಾಳ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ದೋಣಿಗಳು

ಛದಿನ ಬೆಳಗಿನಿಂದಲೇ ಜಿಟಿಜಿಟಿ ಮಳೆ. ಇಡೀ ಹಗಲು ಸೂರ್ಯ ಕಾಣಲೇ ಇಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಚಳಿ. ಪುಟ್ಟ ಅನಿತಾಳಿಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಮಳೆಯ ನೀರು ಎಷ್ಟು ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಆಸೆ. ಆದರೆ ಸಂಜೆಯವರೆಗೂ ಏನೂ ಮಾಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನಿತಾಳಿಗೆ ಅಮ್ಮ ಬೆಚ್ಚನೆ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿ, ಮನೆಯಿಂದ ಆಚೆ ಕಾಲಿಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಸಂಜೆ ಅಣ್ಣ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವನೊಡನೆ ಆಟವಾಡಬೇಕು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲೇ ಓಡಬಹುದು ಎಂದು ಅನಿತಾ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಆಆಆ ಕ್ಷೀ ಅನಿತಾಳ ಅಣ್ಣ ಸಂಜೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಸೀನಿದ. ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ನೆನದಿದ್ದ. ಅನಿತಾಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಆಚೆ ಹೋಗಿ ಆಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅಮ್ಮ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಹೊರಗೆ ಬಿಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಅಣ್ಣ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಇಣುಕಿ ನೋಡಿದ್ದ ಅನಿತಾಳಿಗೆ ಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಳೆಯ ನೀರು ತುಂಬಾ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡಿತ್ತು. ಅರೆ ಅವೆಷ್ಟೊಂದು ನೀರು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ನೀರಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ಹರಿಯುವ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ದೋಣಿ ಬಿಡದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ?

ವಾಸುದೇವ ಶರ್ಮಾ ಎನ್.ವಿ. ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸೆಸಿಹಿತ್ತು

ದೋಣಿ ಆಟ ತಾನೊಬ್ಬಳೇ ಹೋಗಿ ಆಡುವುದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡ ಅನಿತಾ ತಾತನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, 'ತಾತ ದೋಣಿ ಆಟ ಆಡೋಣ ಬಾ' ಎಂದಳು. ಹೊರಗಿನ ತುಂತುರು ಮಳೆ, ಚಳಿಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ತಾತ ಸಿದ್ಧವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ಸ್ಟೆಜರ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಶಾಲು ಹೊದ್ದು, ತಲೆಗೆ ಮುಘರ್ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ತಾತ ಇಲ್ಲಮ್ಮ, ಕತ್ತಲಾಗಿದೆ. ಈಗ ಅಜ್ಜಿಯ ಅಡುಗೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಅನಿತಾ, ಅಮ್ಮನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, ಅಮ್ಮ ದೋಣಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, ಅಮ್ಮ ಈಗ ದೋಣಿ, ಆಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆ ಒದ್ದೆ, ಹಿಂದಿನೇ ಜ್ವರ, ಆಮೇಲೆ ಡಾಕ್ಟರು ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೇನೋ ನನಗೆ ಕೆಲಸವಿದೆ ಎಂದೇ ಬಿಡುವುದೆ.

ಅಜ್ಜಿಯಂತೂ, ನನಗೆ ವಯಸ್ಸಾಯ್ತು ಅನಿತಾ. ನೋಡೋರು ಏನಂದುಕೊಳ್ಳಾರೆ. ನೀನಾಡೋ ಹೋಗು ಎಂದುಬಿಟ್ಟರು.

ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಷೀ ಅಕ್ಷೀ ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಅಣ್ಣ, ನಾನು ಬರಲ್ಲಪ್ಪ. ನನಗೆ ಹೋಂವರ್ಕ್ ಇದೆ ಎಂದು ಜಾರಿಕೊಂಡ.

ಇನ್ನು ಉಳಿದವರು ಅನಿತಾಳ ಅಪ್ಪ. ಸಂಜೆ ಅಪ್ಪ ಕೆಲಸದಿಂದ ಬಂದು, ತಮ್ಮ ಪ್ಯಾಂಟು

ಶರ್ಟು ತೆಗೆದು ಪಂಚಿಯುಟ್ಟು ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪ ದೋಣಿ ಮಾಡಿ ನೀರಲ್ಲಿ ಬಿಡೋಣ. (ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅನಿತಾ ಗೋಗರೆಯುವ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪನಲ್ಲಿ ಕೋರಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದಳು) ಅಪ್ಪ ಏನಾದರೂ ಹೇಳುವ ಮೊದಲು ಅಮ್ಮನ ಮುಖ ನೋಡಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಅನಿತಾ ಆಚೆ ಕತ್ತಲಮ್ಮಾ, ತುಂಬಾ ಮಳೆ ಬೇರೆ ಬರ್ತಿದೆಯಮ್ಮಾ, ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಾ ಒದ್ದೆಯಾಗುತ್ತೆ. ನೆಗೆಡಿ ಬಂದ್ರೆ ಆಮೇಲೆ ಜ್ವರ ಬರುತ್ತೆ. ಇವತ್ತು ಬೇಡ ಅಪ್ಪನ ಸಮಜಾಯಿಷಿ. ಈ ಬಾರಿ ಅನಿತಾಳ ಬಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಿತ್ತು, ಅಪ್ಪ ಅಪ್ಪ, ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆಡೋಣ. ಭತ್ತಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಾನು ನೀರಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಲ್ಲ. ನೀನೇ ದೋಣಿ ಬಿಡು. ಅಪ್ಪ ಅಪ್ಪ ಇವತ್ತು ದೋಣಿ ಮಾಡೋಣ ಇವತ್ತು ಆಗದಿದ್ದ ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗ ಅಪ್ಪ ಅಪ್ಪ ಫ್ಲೀಸ್.

ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಅಪ್ಪ ದೋಣಿ ಆಟಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅನಿತಾ ದೋಣಿ ಮಾಡಕ್ಕೆ ಕಾಗದ ಬೇಕಲ್ಲ ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿದರು.

ಈಗ ಅನಿತಾ ಕಾಗದ ಕೊಡಿ ಅಂತ ತಾತನ ಹತ್ತಿರ ಹೋದಳು. ತಾತ ತನ್ನ ಕಾಗದ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಹತ್ತಿರದ ಎಲ್ಲ ಕಾಗದಗಳು ಬಹಳ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ.

ಅಣ್ಣ ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಕಾಗದ ಹರಿದು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದುಬಿಟ್ಟ.